

STANISLAV CHROMČÁK

Pohádky z tátovy hlavy

37 POHÁDEK S POUČENÍM

Stanislav Chromčák

Pohádky z tátovy hlavy – 37 pohádek s poučením

Druhé vydání (pdf verze), Vsetín 2016, v. 2.02

Vydal Stanislav Chromčák, Okružní 454, Vsetín, 755 01 jako svou 1. publikaci

V pdf verzi vydáno poprvé v roce 2015

Korektury: Radmila Navrátilová

Ilustrace: Mgr. Jana Báčová

Technické zpracování: Stanislav Chromčák, Okružní 454, Vsetín, 755 01

Počet stran: 71

Copyright © Stanislav Chromčák, 2015

ISBN 978-80-906403-0-6 (pdf)

ISBN 978-80-906403-1-3 (epub)

ISBN 978-80-906403-2-0 (mobi)

ISBN 978-80-906403-3-7 (azw3/kf8)

Tuto e-knihu můžete zakoupit na webové stránce <http://pohadky.ztatovyhlavy.cz>

Předmluva

Bylo nebylo? Bylo! Rodiče zaplesali, když se jim narodil syn. A po nějaké době zavládla radost podruhé, narodila se dcera. Děti rostly a bylo je potřeba čas od času, třeba před spaním nebo když byly unavené, zabavit. Díky tomu začal táta vypravovat. Nějakou dobu si vystačil s pohádkami, které zná většina z nás, ale po čase začal vymýšlet svoje vlastní. Pohádky, které nejen děti zabaví, ale také je trochu poučí. Pohádky, které mají dobrý konec. Pohádky, které nejsou moc dlouhé.

Jelikož táta občas zapomíná, pohádky vyprávěné svým dětem si zapisoval. A protože jsou na světě další děti, které potřebují zabavit, rozhodl se své pohádky vydat a distribuovat. A tak vznikla e-kniha, kterou právě čtete. E-kniha obsahující 37 pohádek z tátovy hlavy.

Mám naději, že tyto pohádky dobře poslouží vám i vašim vlastním potomkům, vnukům nebo jiným dětem ve vašem okolí.

Táta Standa

P. S. Přestože je tato kniha distribuována v elektronické podobě, neznamena to, že ji můžete dále šířit, ať již elektronicky nebo třeba na papíře. Berte, prosím, ohled na čas a energii, kterou jsem přípravě e-knihy věnoval. Pokud nebyla tato e-kniha řádně zakoupena, napravte to na mých webových stránkách věnovaných pohádkám – <http://pohadky.ztatovyhlavy.cz>. Děkuji.

Obsah

Předmluva	3
Černý pracant	6
Odvážný trpaslík	7
Růžová víla jde do města	9
Zelená víla a její úklady	11
Růžová víla jde na zahrádku	14
Zahradník Lojza	15
Vadnoucí květina	17
Traktůrek Zetůrek	19
Sedlák Venca	21
Děda Klement a jeho rajčata	23
Traktor Johnny	25
Chromovaný nárazník	26
Eliška Hrkalka	28
Vagónek Loudáček	29
Jak Karolína jela do Karolinky	31
Azorek	33
Hopsal a Skokan	35

Jak Helga záviděla	37
Ovečka z Jasenky	39
O Zobáčici	41
Dva bobři	42
Šedý myšák Felicián	45
Sojka Věrka, co má modrá perka	46
Osamělý srneček	48
Bedla	49
Pohádka o ložnici	51
Kladivo Honzík	52
Smutné běžky	54
Brusle	55
Vločka Martinka	56
Poklad	58
Rozbité okno	60
Oslavenec	62
Nenasytný Olaf	64
Dva kamarádi	65
Počmárané zrcadlo	67
Karel jde na Malý Rozsutec	69

Černý pracant

Hoří, hoří! Zvuk hasičské sirény zvedl Frantu od stolu. Franta byl hasič a zrovna měl pohotovost. A tak rychle popadl blůzu, opasek, skočil do bot a utíkal k tyči, po které sjel do garáže. Nasedl do auta a dooblékal se. Jelikož bylo období dovolených a zároveň část hasičů byla u jiného požáru, vyjeli jen ve čtyřech, včetně řidiče. „Hoří hala vzadu v továrně,“ hlásil řidič, když vyráželi.

Hasičské auto uhánělo městem a jeho siréna ohlašovala: „Hoří, hoří, hoří!“ Za malou chvíli uviděli sloup dýmu a pak už byli u továrny. Sotva auto zastavilo, Franta vyskočil a natahoval hadice. Tonda, jeho parták, je mezitím připojil k čerpadlu na hasičském autě. Po domluvě s velitelem se pustili do hašení.

Najednou přiběhl vyděšený pán a křičel: „Jeden z našich zaměstnanců se nestačil evakuovat. Pomozte mu, prosím, ven, ať teď není jeho soudný den!“ „Ideálně by to chtělo zásahovou jednotku, která by šla dovnitř. Ale není nás dost,“ povídá velitel zásahu. „Já tam s Tondou půjdu,“ navrhuje Franta, „přece ho tam nenecháme, musíme to aspoň zkusit.“ „Jasně,“ přitakává Tonda, „jsme sehraná dvojka.“ „Dobře, můžete,“ odpovídá velitel. Franta s Tondou si nasadili dýchací masky, neboť tušili, že v hale bude plno kouře. Franta vzal sekeru, baterku a hasicí přístroj, Tonda zase táhl hadici.

Vevnitř toho nebylo moc vidět, protože objekt byl plný dýmu. Shora padaly kusy roztaveného a někdy i hořícího plastu. Franta s Tondou se opatrně plazili po zemi a pátrali po ztraceném člověku. „Hele, všude kolem je teď dým, ale támhle vidím něco jako lidský stín,“ volá Franta na Tonda. „Opravdu to vypadá jako člověk, jdeme.“ Za chvíli už byli u převráceného stolu, pod kterým ležel muž se zaklíněnou nohou. Na stůl spadla skříň plná papírů, a tak jim chvíli trvalo, než stůl nadzvedli a muže vyprostili. Muž byl v bezvědomí, ale dýchal. Poté,

co se ujistili, že kromě bezvědomí a pohmožděné nebo zlomené nohy mu nic není, ho Franta začal táhnout ven.

„Máme ho! Kde je sanitka?“ volá Franta a podle pokynů jde k sanitce. Zdravotníci převzali muže do péče. Protože se nadýchal kouře, dali mu hned kyslíkovou masku a převezli ho do blízké nemocnice. Okolo stojící lidé tleskali a jásali, ale někteří se uchichtávali. Franta nechápal, čemu se smějí, ale časem to zjistil. Smáli se jeho zevnějšku, protože se na něm nachytaly saze a kousky roztaveného plastu, takže vypadal jako kominík.

Od té doby začali kolegové říkat Frantovi „černý Franta“ a protože uměl přiložit ruku k dílu, tak i „černý pracant“. Přestože to byla přezdívka spíše hanlivá, Franta se nezlobil. Věděl, že ji získal tehdy, když zachránil člověka, a že to tak v životě chodí. Někdy děláme dobré věci, které nikdo neocení nebo se jim i vysměje. Ale to nás od nich nemůže odradit.

Požár se nakonec podařilo uhasit a Franta se konečně mohl umýt a nabrat síly pořádným spánkem.

Odvážný trpaslík

„Hej, trpaslíci, kde jste?“ Trpasličí vesnicí se rozléhalo hlasité volání. „Pojďte si to se mnou rozdat, trpaslíci!“ Uprostřed vesnice stál obr, naparoval se a hulákal: „Je tu někdo, kdo udělá více kliků než já? . . . Ha, ha, vidím, že není. Sázím obří kabát proti trpasličí čepici.“

Všichni trpaslíci stáli zaraženě okolo obra a poslouchali jeho urážky. Nebyl tu nikdo, kdo by si troufl změřit své síly s obrem. „Jdu do toho,“ ozvalo se najednou. Všichni se otočili směrem k rybníku. Tam stál malý trpaslík